

Законътъ бѣше немилостиво изриталъ тоя младъ и здравъ момъкъ въ разцвѣта на силитѣ, извънъ арената на честния чловѣшки трудъ, въ тлѣтворното блато на лѣнността; бѣше прѣвърналъ този запасъ отъ снажностъ и енергия, способни да бждатъ полезни още, въ едно паразитно животло, впило крѣвосмучната си муцуна въ чиновническия фондъ.

Ето на основание на какви исчисления законътъ бѣше извършилъ това злодѣйство възъ единъ български гражданинъ: Три години служба въ качество на писецъ, двѣ години служба въ качество на архивариусъ, двѣ години — помощникъ на сѣдебенъ приставъ, една година и половина оцѣнителъ въ митница, двѣ години началникъ на митница, двѣ години ревизоръ въ министерство, една година по ревизии — и разни командировки — коствували нему четирнайсетъ хиляди километра пѣтешествие! (молимъ, смѣтнете прогоннитѣ) — и една и половина година и нѣщо още — чиновникъ съ заплата четирестотинъ лева. Сичко години прослужени на отечеството: петнайсетъ и нѣщо си. Прѣзъ тоя службенъ срокъ Илийчо Кондаковъ не е получилъ отъ отечеството, освѣнъ четирийсетъ и деветъ хиледи и осемстотинъ и деветдесетъ и два лева! — plus командировочнитѣ.

Притурете, още колкото обичате, отгорѣ на тия суми, като знаете, че Кондаковъ бѣше натоваренъ да прави порѣжката за снабдяване двѣ правителствени учреждения съ всичкитѣ имъ потрѣби и принадлежности. Това обаче, между насъ...

Да, има още главоболието да притежава една къща на два ката въ центра на столицата, нѣколко хиледи лева подъ лихва, въ здрави рѣцѣ, и други по-